

בכזה המזלג

התישבות היהודים בחלקה האחר של רוסיה כהמונים צפופים, ושלא תחשדו, חלילה, כי התכנית הזו היא חדשה עמו הוא מוסר מודעה

הרעיון הזה בא לי משקראתי ב־1912 את מכתבו של קרופוטקין על התישבות היהודים ברוסיה, אולם ליטבינוב, יהודי, לא התייחס באהדה לתכניתו — בשנת 1923 השפעתו ברוח זו על רקובי סקי, אולגה, קמיניב ואחרים, אישי-שיחו שאף את יובלסקי, אם ברוסיה נמצאים עוד שטחי קרקע פנויים, שעליהם חבון המדינה היהודית, המריטוריאליסט השיב:

אודה, כי לא אוכל השייך פיסים — אולם מתוך שיחות עם סומחים הוברים, שאילו הקדמנו ב־4 עד 5 שנים, היתה הקרקע מספיקה בסחונ חרסון, אודיסה וקרס למיליון או לשני מיליונים אכרים יהודים, לראבוננו אחרנו, גם האחרים — שכל בקרקדם, ריוח והצלה יעמדו לנו ממקום אחר: מהצעות הספיכות לים האדובי,

אפילו מבצות של הים האדובי, ובלבד שלא להתנגש, חלילה, בארץ-ישראל.

למען אשכנז, ללא לאות עומדים הנרמנים בני דת-משה ונשבעים יום יום שבעים ושבעה על היותם נאמנים לעמם וארצם והם מכריזים השכם והערב, כי לא רבק בהם צל צלו של דבר שאינו נרמני שבנרמני, הנה, למשל, חמצאו פטוקים כאלה (C. V. Zeitung גליון 48) ההוזרים ונשנים:

ההערכה של הנרמני היהודי הנלחם שכם אחר עם אחיו בני עמו הנרמני על האדמה הנרמנית בער התבצרתה של מולדתו... או

עיקר העיקרים לכל מעשינו היא נאמנותנו לתעודות נרמניות על אדמה נרמנית בתור יהודים טיבים ויסד מוסד לנו: הבית הלאומי של היהודים הנרמנים היא נרמניה.

או — הפעם יחסם למוכנות היהודית — בשאלת השקפתנו הנרמנית-יהודית אין לך כל ניטרליות, אנחנו רוצים לעשות ונעשה במולדתנו הנרמנית עבודה נרמנית כל: נרמני.

או — הפעם על יובל הגיה של, התבררה לקידום חכמת היהדות —

עבודת-החברה היא העשרה רבה-ערך של תילדות-התרבות הנרמנית-ומעידה על התקשרותם של היהודים במולדתם הנרמנית.

כנראה שאין הנזים מאמינים בשבועותיהם ולפיכך יפערו בני ברית את פיהם לכלי חוק: נרמניה לעילא נרמניה לתתא, נרמניה לפנים נרמניה לאחור וכו', באמת, תעודה קשה, דלית

מאזני-צדק, א) בנרמניה נתבע לדין פויל צובל, אשר פרסם שירה שלמה של הבורים בני הוכן פוליטי-היסטורי (למשל, תוצאות הקונגרס החמישי של הקוסינטין, מלחמת האזורים הנדוליה), בית-הדין מצא, כי יש בחבורים האלה בנדה במדינה וגור על מהכרם שנה של מאסר קשה ו־800 מרק קנס, ב) בוינא נתבע לדין העורך של פאלקסקאמפי כלי-מבטאם של בערי קרס הצלבי על שפרסם מאמרים המסיתים לעילת-דם, בית-המשפט דן אותו ל־48 שעות מאסר או לעונש כסף של 20 שילינג, הנאשם לא ראה אפילו תובה לעצמו להופיע לפני בית-הדין.

ויתערבו בנויים, הפולנים בני דת משה, שהיו מכונסים כחומט בנרתיקו, הודקו עתה מטהבואי-סתר ויפרסמו כרוז הסתרה את המון בית ישראל מפני הפורענות של בלוק-המעושים לקראת הבחירות לסיים, למקרא כרוזם של אוכלי-קורצא וקנים אלה התפלאתי להעדר התייחסותו של פלוני אלמוני, שהיה ידוע ומפורסם באותו המחנה ושלא צרף את שמו לכרוז, והנה נתקלתי בידיעה קצרה (בויליה 3124):

מלבד זה יצא לשמר הרמן פלרי-שטיין-פלשטיין, מנהל הבנק האפותיקאי לשעבר, מי שהיה מן הקומוסאר המסשלת של הקהלה היהודית — והוא חתנו של מי שהיה מנהל השגרד המסרי-קאלי של הקהלה היהודית, המוסר שימש גם שנים רבות כמזכירות הראשית של הנהלת כתי הספר לילדי ישראל מיסודו של בארון הירש, אכן, נתרצה לי הקושיא.

עוד שריר להם, כידוע, עברה החנועה המריטוריאליסטית היהודית ובטלה מן העולם, מורה ורבה ונגיל סור בעצם ידיו את ההסתדרות ובספריה הלאומית בירושלים כונסו מתעודותיהם כמין חומר למחקר ועיון (אנכי, כדאי היה להקפיד שלא תתגוללנה ללא שמירה), והנה נודמן לאמריקה העסקן דוד שלמה יובלמן המכריז על עצמו (מארגען-זשורנאל 7985) בנאוה בעל

מריטוריאליסט מלשעבר וד האידנא הלה שומר אמונים למריטוריאליזם, אולם הוא איננו מרחיק נדוד לאפריקה ולאמריקה, כי אם נתלה בהתישבות היהודית שכנססיר ונתן בראשה את כדיל התפארת של המריטוריה למדינה היהודית בהיא הידיעה:

להתישבות הקרוסאית נודעת חשיבות עמוקה ורחבה, — בשנפנשתי ב־1921 בליס-וינב בקיפנהגן הצעתי סכר את תכנת